

John Reinwald 1920

SIHI POOLE

MINI DOOLE

NR. 3

1929

Jumalaga tahame meie vahvaste teha ja tema
võtab meie vaenlased ära tallata! Mat. 108.14

Võitle oma eesmärgi eest! ○○○○

pa väsi, sa võideldes ei tee tolmus!
Ära lase end siduda vaenlase väest!
Ära kujuk, kui leiad et haav on sul rinnus,
Ehk haavatud oled oma paremast käest!

Tõsta ülesse silmad ja vaata kuis lähivad.
Kõik mööda: Kõll taevas esimene ilm ~ ~
Ja ilmuma näed sa uued taevad ja maad,
Mida näha pole iialgi võinud su silm ~ ~ ~
Ja ära kach meri see põhjatu veekogu, ○
Kus tugevat seisu pole jalgade all; ~ ~ ~ ~
Mis kõigub, ning liigub ja kannab hädadohtu ○
Ja meelitab surmasse hukkaval väel. ~ ~ ~
Ja asemele ilmuvad hiilgavad müürid ○ ○ ○
Mis uuest põhast linnast, Jerusalemmast, ~ ~ ~
Mis otsekui püüab oma peiule ehitud - ○ ○ ○
Sest maha on tulnud ta oma Jumalast. . . .

Ja kuula neid sõnu, mis vägevast kostvad
Ilina laudavad kõvera kõik laeva ja maa:
Vaata inimeste juurde maha on tulnud ...
Jumala teha, ja ta tahab seal elada ...
Ja Jumalaks tahab neil õiguses olla ...
Ja rahvas Tema rahvas olema peab, ...
Ja nende üle saab helduses valitsema
Ei ole seal rüütu ja häda noisi lahkuma saab
Ei nähta valu pisaraid seal leusakil, ...
Sest nende truud barjane neil põhib silmad
veest.

Ja kannab elu hallikal neid ära peal ...
Ei ole enam tarvis sinna linna päikest, ...
Mis päeval valgust annaks ja suud õõsel,
Sest igavese au valgus voolab Jumalast, ...
Ja kõõnla valgusena särab Tema Tall ...
Kõik paganad, kes närid on Temalt
õndsust

Need kõnnivad kõik Tema palge valguses
Ja kuningad kõik viivad, au ja austust
Selle linna, kus ilal pole näha, ööd ...

Sest mõtte hing! kui tahad siina sinna
saada,
Kus igavene rahu õnn on otsata.

Sest ööldud on: Kes ilal võidab see
peab saama
Plis nägemises näha olen saanud mal

Aliqe Sumla.

On sul rahu?

On su elus olesse tõusnud küsimine:
Rahu järel? Oled selle järel igatse-
nud hingest? Või pole sa sellega tegemist
teinud? Kui nii on, siis luba tänasind sel-
lega külitada, luba tänasulle see küsimine et-
te panna - on sul rahu? Rahu hingest?
Vaata sügavamalt oma elu järel, tunni ta-
alusteni välja, ja mida leiad sa sealt? Leiad
sa sealt üht õnnelikku elu, üht kindlat sihti, püü-
et ja tahtmist? Oled sa rõõmus selle üle mis
sul käes?

Kui sa seda veel ei ole, siis võid seda
saada ja teha. Küsid, kelle käest?
Siis lohin sulle vastata: Teesuse käest.
Selle käest keda sa võib olla praegu
põlgad, vihkad, selle käest kellest praegu
hea meelega mööda lähaksid.
Kui õlleksin sulle, sa saad rahu ja õnne, mõne
muu näituseks teaduse ehk kunsti käest, - o-
kuidas oleksid sa sellega nõus!

Enne petlikud on teised andjad, - see ei ole
võle et nad seda ei anna, annavad küll,
kuid nad võtavad selle ka tagasi ja veel -
kasudega.

Usun et oled tunnud seda. Usun et ole kord
pidul viibinud, mille eeskava nii hästi kunsti
nõuetele vastavalt kokku seadud.

Missuguse igatsusega, psõmuga valmistasid
sa selle vastu, lootes sealt midagi - muidugi

rõõmu õnne ja rahu! Aga kui kõik mööda
kui kadunud lius ohtu ja oõ, kui juba hommi ku-
puna taeva kaarel ja sa ühesinda, omas rambius
järele mõlled lainud lunde - vaikselt: - He ole
järele tõsid mis olen sest saanud? Siis asub lunde -
võõri su hingele, rahutus tõuseb, ja et sest vabane da o
heidad väsimult magama, lundes kui hea on uinuda,
aga kui taavaks, pea tõuseb päike, pea oled sun-
nitud tööle asuma, taske südamega rahutud mees-
ga! Ja sul puudub rahu!

Ja kui nõud neil silmapilkudel sulle keegi lähineb
õeldes: - rahutu sõda, sa võid rahu leida!

Rahu leida - eks ole seesiis su rahu otsivale, o
hingele, trööstiv, rõõmu hõbe.

Rahutu sõda - just praegu astub Jeesus sulle
palvega tahad rahu jaädavat pärida, ja ta
ütleb sõbralikult: *Rahu jätan ma teile, oma
rahu annan ma teile ma ei anna nii nagu -
maailm annab. Joann. ev. 14.27.*

Jah, ta tahab rahu sulle jätta, ta tahab sulle teda
anda - aga õhe tingimiseaga, anna enne oma o
rahutu sõda Temale, Temale täiesti.

Enne tahab ta sinult midagi saada, ja nimelt
seda viletsat rahutud sõdant, mis sulle vaeva
ja piina sünnitand, mida sa kui närvit parat-
siiri rinnus oled kannud, - mida sa heameele-
ga ära oleksid visanud - aga, sull polnud see
võimalik.

Nõud astub su ette mees, kellest sa elus nii
tihti mööda oled lainud - ja palub et sina
lubaksid enesest oma vana sõdant ära võtta
selleks et jälle uut ilusamat, puhtamat ja
sügava rahuga täidet aasemele panna! ..

Lubad sa seda teha? 0202-0202029702020

Jatku lubad luba tänaja kätte, otsusta tänaja ja ei mitte hiljem!

Ja siis valitseb rahu - ja sa saad õnnelikus, rõõmsaks sisemiselt

Raklese V

Sügavuses peitub elujõud.*

Üksinda vaikselt mereannal istudes, vaatlesin vaikist vetepinda.

Üksteise järel tõusivad kalakesed ülesse vee peale, meelitud õhtupäikese kullastest kiirtest. Kalakese lüü ülesse, vaatles kui imestades ilma ilu ja kadus jälle vee sügavusse.

Imelikuna paistis see mu silma, ja mu mõtted jäidvad kõsimuse juurde peatama - miks ei jäänud kala mitte ülesse veepele, miks...

õnneti palju ilusam on kui mere sügavuses? Päikese kullased kiirred on ju palju kaunimad kui ilu mere põhi! -

Aga kalakese elu on sügavuses, meie arusaamata, tundmata elu. Ja õnneti on ta kalakese jõud!

Kui ma oleksin õne niisuguse kala oma käe - peale võtnud, teda kõige õrnemalt hoidnud, siiski oleks aajata kõik õnnus olnud - tema jõud, tema elu oleks kaduma läinud.

Ainult sügavuses on tema elu ja jõud!

hloop sõber! Kas oled juba selle peale mõtelnud et täis elu ja jõud ainult sügavuses peitub?

Vast ehk oled sa rahul sellega, kui lased ~

end hõivada armumere laenest selle ma-
ailma ohupäikese salentavalt taime- ja loomad-
alles, ei ilus on maailm?

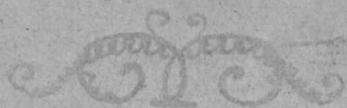
Ära unusta, et tõsine elu on sügavuses! Jeesus
meie õnnisegija ei ole selle ees rahul, kui tema
lapsed ainult armumere laenest hõivuvad. Eit-
sügavusse mine mine tungima. Püüa sügava-
male minna, üks Jarmalalaps tunginud on seda
õnnelikum on tema elu, - kui ta maailm ehk
mõtleb, et elu kirjastuses on igar ja hõbe! Meie
aga teame, et meie sõga, mis kõige Ralli-
maad panti ja kiviid leiduvad.

Nii ta kirjastuse haavus leidub meie varandusi,
mida oksaki maailmas varandus tasuda ei jõuaks
ja kui meie tuba sügaval oleme, siis tungime julge
meelega ja kindlas usuga edasi ja eda au-
lise moks lähivad meie labirintidised
Hõlind sa aga veel ehk alles teinud laente
harjal, - ära tarvita oma vaimise kunsti sellele,
et end laenest jaksaksid hoida! Usalda -
end selle armumere laenete hooliks, küll sa
siis näed, nemad kannavad sind, ei see ole
ilal peitunud, kes end selle mere laenete hõl-
on usaldanud, tema on alati palju põhkem-
saanud, kui ta ilal loota on julgenud.

Veel mõni sõna sind: ära tõhku loogasi kui
vesi hundub vast tõlmanas ja tee nii kardetav!
Astu edasi! võta kalakehest eeskujuks, kas -
kardab ta neid suuri laeneid? Ohe! Tema
supm võib ainult siistulla, kui ta liiga kõrgele
laenete harjale tuleb. Saadan võib sind siis

hannala, kui sa välja toled kiristuse haavust!
Tema sees ei pruugi sa ühtegi kaarta!
Sellepärast olgu meie siht ja eesmärk alati
see: süveneda kiristusse, ikka sügavamale,
kuni kõik meie oma tahtmine midagi olla ja
teha kadunud on; siis alles võib kiristus meie
sees ja meie läbi elada; meie läbi oma taht-
mist korda saata, ja see on kõige aulisem
elu!
D.

100 Önnistegijale

eesusel on tööd kõll iga hingele!
Siin on väikesed koormad valmis kandmiseks,
Seal on väikesed sammud teha Temaile...
Siin maailmas pole aega laisklemiseks.

Ja neid väikseid töid on siin joba kõll -
Ainult tähel panna Jeesu käskimist
Vahest mõni sõna, tihti väike laul - -
Aitab, et üks sõda leiab rõõmustust...
Oh kui õnnis Jeesu käskjalg olla - - -
Tema sõna kuulda suures, väikeses - - - -
Mistõid rahjaks sul eitule, kui on kuulda Tema heal, -
Igas teenistuses, kui on pilgud, loofus Jeesu peal. -

Kui siis üks kord Tema taiooni ette ilmud...
Ütelda sul Tema võib: Poea sa olid ustav, truu - - -
Igas väikeses asjas, suures ka - - - - -
Müüd sa pärid elukooni - sulane sa ustav, truu!

Päev Jeesusega Rannamõisas!

Kallid on mälestused ilusatest päevest ja silmapilkudest, kallid, kaunid me hingete, armsad vaimule.

O südame ihkamist jälle jälle elada neid silmapilke üle, et jälle leida end selles seisukoortas siis kui hing õnnest hõiskas, süda põõnu ja kiituse laule oma Issandale andis.

Oh kui kallid on need päevad siis kui viletsus laenod tõusevad kui taevao halli pilvega kaet ja ei ole tunda soendavat päikest. O siis viibime mõttes neis silmapilkudes, neis aegus nü heameelega, igatsedes et bleksime praegu selles.

Läheda pävest kerki b mälestus värske ja selge, hing elab elavalt neid meeleolusid ja läbielamisi läbi ja kustumata mälestus jooned joonduvad südamesse, jooned nii ilusad.

Ei ole leppimist sellega et need ainu oma teada jääksid, ei süda tahab avalik olla, tahab puistata teistele rõi ke seda kaunidust mis ise läbi eland. Kuidas roll see vastu võetakse - o sellest ei küsi ta - ainuke ihaldus puistata!

Jääv oo oli vihmane, kieves hallis pilves tõusev hommik, nii sama kuid pea lõppesid vihma hood, jättis järele halli niisket hommikut.

Vist nii mõnegi noore südames tõusis hommikul õles tõustes mõte - ei vist täna välja sõidust midagi välja tule. Kuid kogusid siiski noored - õhinedes. Soit lendas edasi läbi kupa maastiku - Harku.

Lahkuvad pilve rannad ja selgi neva taevavõlvi.

leibime Haarkusteest. Ligi kuus versta maad
enne kui eesmärgil, põõsalt lauldes käisi me-
teed kakskümnend noort. Olime ühes vahest
lahutat ühest. Ligi poole maa peal tulid kolm
öde valges riidis, kergelt joostes nagu inglid -
meile vastu. Südamlikult neid tepeades - õhtu-
me ja ikka edasi põõsalt. Teel veereb jutt nii
mitmesuguseist asjust, seal näitab üks ödedest
valget, ilusat suvemaja, öeldes tema sooviks -
omale seesugust, ainult vahega punased sei-
nad ja valged aknad - ei sellega taha teised
jälle päri olla. Olla mitte meeldi.

Mis on ilusam kui punane ja valge? Eks oleks
see ilus kujutus meistest, meikes enne veer-
punased oma eksimistes olime ja nüüd valged
kohime Jeesuse läbi olla.

Pea viibime sügavamalte küsimuste juures
pea jälle igapäisete lähedal.

Kuid kõigea ründis Jeesus raasas, vähemalt
mina huntsin Alati ta ligi olemist.

Lähineme - häkki kergei fooksul lähinevad
viis öde - kokkusaamine südamlik, kena pilt
sest hingest.

Pea kohal: Kõrgete mändide all, haljal -
pisut niiskel mupul võtame ringis aset. Täna-
me oma saatjat Jeesust, Peastjat kui Venda, kes
meid kõige tee hoidnud.

Palvele järgnes hommiku eine - selle järel
laidali, merepannole ja metsa.

Metsa takka tõusevad tumedad äikese pil-
ved, kumööpid mustad, mulluvad. Väikne tuul

on muutund nagu hoivatavalt muhisevad kõrged
männid Aegajalt ikka lähemini kostub mõrin-
lähinev. Kõik loodus tumistab tuleb aikse vihm.
Tund süda ni raskust, et ei tust ei hirmu et raskust
paigis olemist tuleb vihma eest. Meie on mis
muretses ja Isa selle peal toib lootus, Kõll sama
ise meie eest muretses. Tema taas teie pilved
ja vihmahood juhida.

Me vennad kolmekesi, astume jrsust kaldast
alla, merepinnale. Meres vesi see pea ujume
kolmekesi suureks poole mis meeteet 300-400
mets sees.

hürelt, hürelt tõusevad tumedad pilved tuuev -
mõristamine kostub järje... merel ja Tallinnas
kohal juonduvad vihmahood, kuia meil ainult
kerged pilved ja mõned piisad. Süda saab täidet
põrmuga palava tänuga, et hrou Isa alati oma-
laste eest muretses, et ta alati neile head, kõige
paremat annab. O selget, seigelt tundis süda-
sinn Isa tahtmist.

Aga aita Isa et meie Sulle ka head lapsed oleksime!
Peale karastavat ujumist olime südamlis kus palves-
tänades Teda, meie Peashjet Jeesust! Oh meil pole
ka muud teha kui ainult tänada, tänada alati -
kena meri! Pea olime ka kaldalt lahkuvad...
Tundi pool hiljem istusime jällegi koos kaetud
lava õmber, häälal merul.

Jeesuguselt kohisesid männid meie pea kohal -
kõsides. Oelt, mida ütles Sulle see kohin! - ja
siis tantsin häkki et see oli hõiske laul oma...
Loojale, - tantsin et süda nilsama laulis, - küttes
ainult kätte Jumalat!

Nad kohisesid edasi ka siis, kui ringis olime

va... Põhine ei... meile et nei
ettevõtlemiseks annaks, seesugust mis kõigile
arvulik, ja ta andis meile armastusest rääkida.
Õeldakse igaüks on raske, ka seda tunnus -
meil ei olnud tahtmist kellegil rääkida, ehk seda
kõll kuulamiseks oli. Kuid pea veeres jutu lõng-
ja hoogsamaks oleks see veepemine, ikka läinud
kui mitte väike takistus vahele poleks tulnud. Pea
pooltel oli soov sõiduga äraminna - teised jälle
ala maad mööda, väike mõttevahetus tekkis
kuid pea võitis armastus. Jättes palves üks-
toot Issanda hoolde, paludes Teda saatjaks
ja hoidjaks teele raasa.

Rõõmsalt laikusime - sõidupeale minejad
lauluga: Mul ööldaks hädaohud! ja mõned
minutid laikusime meie sama lauluga teise
ranti.

Äius peale lõunane aeg Tee läheb kõrget kallist
mööda - all sinetav lai meri.

O meri! - tõuseb hinges kuisimine, mida oleme
su kõrvad! laenele pikks meri!!

Kes tõuseb lõueda su suve ja väikesi laeni - mis
ohel silmapilgul tõusevad, selleks et teisel jälle
kaduda.

O, võimas ja vägev meri! Igavesti noor, Plis oleme
meie sinu kõrvad Inimese lapsed, ja kas peab
see sulle muud tegema et oleme ilmas? ja kas
teavad sinu vahanded ja miljoonid elavaid et
kõrgel Rannamaisa kaldalt kõmmekoni -
kõrgel sinu vaatavad?

ie... sul... zorda - sa mõtmatu meri

Ainult sinu valitseja Jumal see paneb need
tähele nagu ta sind praegu vaatab.

Kõrged kaldad, järved - nii ilusad oma järsku-
sega kuid seal juures kohutavad, eemal -
tõurajad. Eks käi meie elutee saapnast
kallast mööda. Eks ole kole pimedast peast
saapnast teed kalla - aaga kui hea käia kui -
nägija oled.

Pea lõppes kallas, kõrge ja varsti lüks tee -
kõla tänavaid mööda, läbi põlde ja heinamaid.
Muutus ka ilm tõusis tuul vali ja kange ajades
pilve panko kohutavaid õlesse.

Peatasime kusaqil talu õues - lauldes seal
vennale kel' sünnipäev laulu, olime veel -
lõhikalt palves - jättes lahkujaid Teenuse
huulde.

Valjut puhus vilu tuul. Lahkusime õdedest kes
saatnud meid senini oled.

Südamlik lahkumine, nagu oleks see viima-
ne kord olnud, kus üht teist näeme. Eks nii
pea olema. Kas teame ette et järgmisel -
häväl elame, üht teist näeme. Nii pärisid
lehuilates - kaugesime üks teisest, - läbi huul-
mis meie poole puhus, rostsia healed selged
taasiminejad õed laulsid: „See kuletne lapse-
põli.“

Oli tükk maad üks teisest kaugel, aaga häälid,
rostsiaid, kurrvalt - lahkuvad healed.

Pea ei silmanud me lehuilaid nähtisi, ega -
rostsiaid healed, olime üks teise silmist kadu-
nud!

Däikeseketas vaos allapool, tema hiilgavat
alustallaid pilveranged suurel ja väikesel

Lähinev süe öö. Milles nii palju armast ja
valmist ilu - aga oli seda see õhtul, kui
nagu tundus kaugel lähineva sügisel
nagu oleks vilu tuul neid lähemale
nagu oleks temaselles söödi et hinget
meeleolu kurdad piisad langesid.

Sõgis!

Noorus!

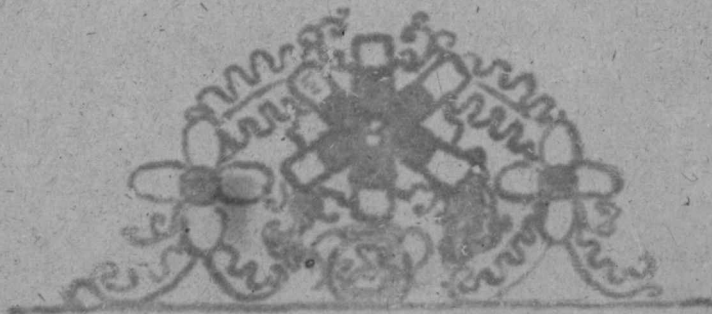
Kulune lapsepõlv!

O, olete armisad need tumid ajad mu elu.
sõgisel, tuletan teid siis meele kallid sil na
pilavad, mil nooruse jõus, elus ja ilus, päev-
Jeesusega Rammamõisas mööda saatsin
See päevast ole õnnelik hing et noorelt Jee-
susega tõndida võid. Ole õnnelik et nüüd
ja igaveste taiga õnnemeres viibida võid.
Täna Teda see eest!

Jah! oleme põõmsad, noored Jeesuse sees!
Rõõmsad!

Kadusid tunnid puttu kändud ka tee; hiline
aeg ja juvine videvikune öö, ühes mõne beega
võttid meid põõmsaid, kuid ka vähe väsinud
teekäijaid - linnas vastu!

Reinhold Kõlts

VAL

GUS

johev.

8.12.

Valgus! Kui lähitall soekalab. Tahes voi talit-
maia jäavad mõtted selle võttes seis ma
Tõusevad tõttuvad künnyed hinges: Mis on
valgus? Mõistus küh ead, ei kiaru koe
sonu millega seda seletada ehk ta vaarist
kohe hinnata.

Tema valgus - ta saadab jagamatta armas-
tusega oma riiped gale poole loodusesse -
laiali kus teda vastu võetakse. Mõtted -
rändavad Tugivad vundes edasi otsides ta
algust - valguse sunniparka.

Jumal oli taeva ja maa loonud, kuid pilka-
ne pimedus kallis maad. Siis ütles Jumal:
Saagu valgus - ja valgus sai. Pimedus -
taoanes. Särades saatis see meie teaduse-
le tundmata valgus oma elustavad riiped
maa peale. Mis sündis! Elu hakkas toit-
ma. Elu mis
maad

mis eneste latuu üksteise võidu valguse
poole sirutasid. Väike kollatarvaline lill, ja
hüüla palmipuu - mõlemad juhuvad oma vaateid
valguse poole. Sest seal on elu!

Võrdleme näituseks kui meie valguse kõr-
valdaksime. Mis oleks siis? Loodus kaotaks
oma ilu ja värvi. Rõõk kollektaks ja näitsiks
lillekene tõmbaks oma ihuga die kogu ja
ruivaks ära. Surm! - Surm valitseks.
Läseksime koll sinna pimedusse kunstilise
valguse - aga oleks sest kogu. Mis puudub
elustav jõud - ja surm jääb valguse peal - mata-
mata sinna valitsema.

Ilusad puud ja lõhnavad lilled. need kasvavad
ikka päikese paistel.

Päike, sa valguse halliras. Loodus oleval
pidaja. Sinu südamest tulevad elustavad
soendavad valguse kiired välja. Sinu paistel
tahaks süda alati viibida.

See valgus mida tahele panime on maine.
Kaduv kuid ohveel üks valgus - Valgus inim-
konnas.

Juhime mõtted lagasi meie esivanemate peale.
Paradiisi aeda. Kui znnelikult nad elasid, nende
hinge täitis valgus. Süda tundis pahu ja põõmu
selle sees.

Kahjuks aga ei jäänud nii. Inimene ei hindand
seda nii sügavalt vabatahtlikult, palu pettusel valg
ta pimedust. Valgus kadus oo tuli hingesse.
Terve inimkond langes sellega pimedusse.
Kahjuks ei võinud enam seda valgust jälle
saada. Tehes rõik, et seda parandada.

ja rõõmu sisse tuues, su elu veeks muutis. Kui
õnnelik tundsid sa siis ennast.

Valgus on üdrikeheks ajaks teie juures kõndige,
nii kava kui teie valgus on et pimedus teid kin-
ni ei võta. Joh. ev. 12. 35. Et jää ajad niusuguselt
vaid lähivad päevu päevalt pahemaks. Aga
kui kristus oma valgusega, su hinges valguseb
võid ja julge olla, üteldes: Kristus on minu
valgus!

Johannes Reinvaldt.

Misugused hädaohud varitsevad
C.E. märki ja kuidas neile vastu
astuda?

Jões ühingus on oma vaim, mis seda täidab
vaimustab ja nõuab, et iga liige täieilt ja soojalt
teie ühingu huvidest osa võtaks. See nõuab
ohverd, mida ainult ennastalga armastus
tuua suudab. Kui sõdur õtleb: Kannan kuni-
ga tuube, temale ei tohi ma täbi teha, siis ta
peab, et see talte auks on seda kanda ja tema
kohus on seda au sees pidada. Iga tegev
liige kannab C.E. märki oma pinnal, see on
tema autäht. Ta peab teadma et see arm
ja au on tegev liige vlla, ja et ta kohus on
seda au sees hoida. Siin peitub esimine
häda oht kui autundmuset juure märgi taha
ra natuke vhtkust lisaks tekkib. Palju on
senna enescäratundmist vaja, et mitte en-
hast täis ei saaks ja teiste peale õlevallt alla
ei vaataks. See on ju läbi elatud ja proovitud
tõde, kes elus õhe nite kõrgemalle peaseb, siis

Kerrib ja tahtmata üle teiste. Kuidas seal aidata?
Kõige esite peab ütlema et kõlki tegevaid liik-
meid kõrgemel ei vaeva, kui see ka nii teistele
silmi paistab. Nad muetsevad isegi ju selle eest
et ühski puu nende hulgas liig kõrgeks ei tõu-
seks ja alandavad teda aegsaste märkustega.
Jah, nad alandavad küll äga, kas nad ka seega
alandust kasvatavad. Kuidas on alandus see
peijlik vooos mis ilu ja värvi ühe uskliru üe-
loomute arvab ni haruldane küllaline? Miks
päras? Seepärast et hinged väljaspidistes alan-
damiste läbi, end seespidi alandada ei lase.
Ja seal vaitseb neid see hädaoh: väljaspidi
alandud, saavad seespidi kasvavad ning meel-
lrad enestele teki kannatajad. Siiski toovad
välised alandamisest küllalt kasu ja õnne, kui
õloda suudame, meie elu dees: soli Deo o.
Gloria.

• C. E. ühingus võime saada pikkamisi ühe-
külgeks sest, kes teo e. sõdamega ühingu
püüab kasvata, selle lipukipi saab pikka-
misi mahtuma: põhken hingesi täpistusele
C. E. lipuall!

Tõindannad võivad patjuabiks olla nende
hingedele, kellele võik olla ainult üks meel
on andud kauplemisses. Kui need õigetesse
töötajadesse nende kõrgelt saab juhataja
ja nad seal teovilt töötavad, siis saame
küll tahtmata põlvi nõrkudama Issandale ning
julguste runnuganna Esteriga ütelda võivad:
Ester. 4.16 Kui ma hukka saan, siis saan ma

hurka. Kui Este vanasõnuse ajal seda
julges ütelda oma elu kaalu peale pannes,
palju enam siis meie uusesõnuse lapsed pea-
ksime oma tühjat elu endile hoidma.
Et C. E. laasi oma õleskutsele harida ja tööle
harjutada, selleks on kokku seafud kodukorv.
See tõmbab piirtoi milledega tegevad liikmed
peavad töötama põhjened Jumala sõna peale
hõuab vabad, põõmus, sõnakuulmist. Seda -
teab ju igaüks, et inimesest midagi ei saa,
kes ennat sõnakuulmises pole harjutand.
Nii mõnigi tühar oleks krampides ja närvi-
lijest olekut vaba, kui aegsaste oleks ema
sõna kuulda võtnud. Et aga käsumeel ja . . .
kohtumõistmine ühingu ei saaks selleks pöödku
juhid ja tähtsamad liikmed põhkem juhutada
ja vähem valitseda. Kui eesotsas seisjad
õpiksid papemini jalgu pesema, kui
päid ja nende juhtsõna oleks: Kes
teie seast tahab suurem olla see olgu
teie teender, siis saab ka ühingu
apenema rahuline, põõmus lahke olek.
Ja kui eesotsas seisjad vahest kui
vennad ja õed lihtsalt tegevate liik-
metele lähineks, kui ilus oleks see nring
tegevad liikmed avalikult ja alandlikult
võiksid endid väija rääkida ja tunda
saada. et nad kõik armastuses seotud
on, siis saaksivad tihti need hirmu-
tavad sõaduse ja vaenu mõtted, . . .
nupisejad ja kohtumõistjad meeled . . .
valge ette tulema ja armastuses äpa
võidetud. ~ ~ ~ ~ ~

Jõuandajate teenimise see on: täiesti enneaegselt
Temale avitusele andama. Seal palju võib
teenimises enegest juures olla, küll siin leidub
teenimist armastuse äratamiseks ja võitmiseks
seal teenimine igatsuses istemise õnne järel
üks teine jälle oma au otsimises j. m. e. Seal
üks hea õnna õigel ajal võib palju aidata.
Kui korda ei lähe seal õigel ajal vastu astuda
ja tegevaid liikmeid pead püstitama, ja
ehk liiga kitsapinnalisteks saavad ja koh-
tumõistavad meelt omandavad ehk kui araks
kardlikuks saavad ehk jälle kadedus ja ribe-
dus kõnedest läbi kolab - mis oleks ühingu
siis niisugustest isikutest kasu, ning mis
saaksivad hinged neist pidama, kellele
kallal nad töötavad?

Üks hädakoht on see kui üle jõu töötakse
Varakune üle jõu töötamine järeltab rahul-
olematust, mahaloõdu olekut, usaldamatust
vanemate usklikude vastu.

Kui üks tegev liige oma teenistuse ei teia
enam ilusa olevat, siis on ta ka vaimustuse
kaotanud, teda ei meelita enam põlvus
lapselõõ, vaid temast saab ärakurnatud
palgeline. Annaks Jumal, palju ande-
rikkaid tegevaid liikmeid, siis oleks
sellest hädast aidatud ning ühed ja
need samad liikmed ei pruugiks mitmes
toimkondes endid ära väsitada. Kui hea oleks
kui ühingu ka tõeste täieline südame ühing valitseks, ning
kuostööamine ei oleks üheteise kõrval töötamine, vaid
käsi käes töötamine. Kui tegevad

nikkama selle käimisele. Oh Jumala lapsed
kui armuga lugul vastata võrset nad!
Tulge ta vandaale!

Sympätia ja antiipatia riängivad ka siin
suvel ga. kas kohime oodata, tingimata -
kõuda et tegevad lükneid nerst tärestil ..
vahad oleksid? Siis peaks nad küll inglid
olema, kui peaks alalise õhesuguse armas-
tusega kõiki ümbritsema, selle peale vaatama
matta kui mitme suguste kasvatusete annete
ja ühe loomudega neil tegevat on.

Pole siis i meks panna, kui nende vahel
lepavaid õepunagi juhtub. Kui ma õppida
tahn venna koormad. kanda, siis ei või
seda teha, kui südamlikus õhenuses ..
temaga. Harilikus elus otsitakse neid välja
kes sympatilisad on, siis on kerge püha
olla. Aga kui nendega koos olema peab
kes antiipatiad on, see on raske, aga
ka õnnistus rikkam. See on ju ka õhes
pepekonnas nii et õhes seal õhest võe-
rast nii mõndagi enesele õhelda lubab
mida oma vennast mitte välja ei ..
kannataks. Meie peame selle pärast
kõiki hoidma et pühitselud saaksime.
Ja see teadmine, et Jumal meist võõr
on annab meile julgust hädakõhtudele
vastu hakata.

Tegevad liikmed peavad kalled kirva ole-
ma, kui d lihvitud ja seda peavad nad
õnnastuses õhesare kalla tegeva.

Tõetage Taulau. 199. 1. õrjem õnnis-
tügen et tegevatel liikmetel peab ..

paatjaõhju teenie ja andeksandev armastus valitsema.

Üks õhju märksat on ka kerguste hõn-
lud olek. Teistelt võtju armastust ja kaa-
rindmist näeda aga mitte anda; andeks-
andjad loovad ja, kui võtaks neomõelga
teistelt andamisist vastju ja ometi seal juures
hõnavatu osa mängida, kui õhkar karmetaja
Eika näoga õmber kaita, see on mis enese
ja teiste elu raskeks teeb. Mis peab nii-
suguse laikuga tegema?

Teda peab kõaga neomima, kuid seal juures
mitte unustada armastust jagada, mis
nõrkad karmab ja õige teele tagasi aitab.
Kui nendele abi leidub, siis viist kõll kõige
põhkem misuugustes õhingutes, sest seal ei leidu
palju tegevaid liikmeid, kes nende hõnavatut
olekut kõaga kahtsetes neid veel põhkem
fikões.

Üks suur pebane selles viinamäes on veel
lobisemine, mis õhikut seest ja väljastriku.
Seal siis tuleb, et mõned liikmed ka mõistliku
jutuajamist karmma hakkavad, et mitte teiste
tullude põhjuseks ei langeks. Nii pea kui
õhikus väikesed asju välja otsitakse, hõks-
tamata otsustatakse ja suupendakse, on Eiga
päärimine räsit. Kuida viinamäes nende
pebaste eest kaitsta?

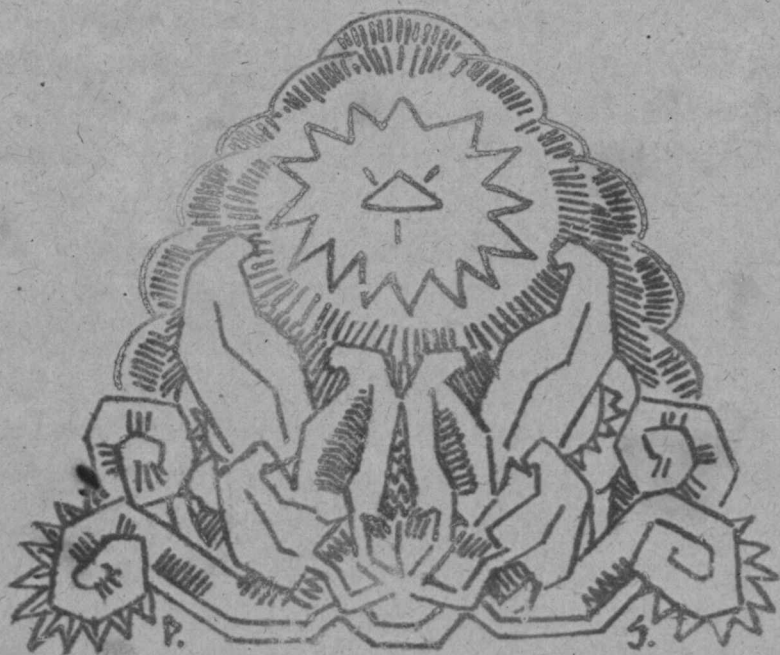
Seal ei de kerge aidata, sest lihti ei tunne
õhisejad ära, kui palju nad paha seega-
leevad; kõvaste hõbab Paulus 1. Tessalonix III

meie vastu. Teguvad liikmed jutustagu ise-
keskis (sest katoliiklaste kloosterliku vaikust ei
tahi olla) sellest milles nad liiguvad, hoo-
st, elu-
juhtumistest. Oh kui meil omegi tarkust oleks
siiri pidada, seal kus juhtumine lõpeb ja ..
lobisemine algab! Kes võib teevaks teha hea-
libedad, teravad, lobisejad keeled, mis nii palju
paha sünnitavad? Ainult üks: Jeesus ja ta
vaikne Vaim. Kus palju sõnu, seal ei puudu
patt, nimelt vale. Ka vale vaikimine ilmub ..
vahest peenel viisil, mis oma rasu otsib - vaikib
kus pöörama peab ja ennast vabandab sõna-
dega: "Ma ei taha oma suud rõpvetada, mind
omegi ei vsta rne"

Nüüd veel hädakohtudest lühidalt koostekutses:
Marjumine. Vaimu laiskus. Kuulamise himu, mis
ainult esimese poole sellest salmist: "Ondjad
on kes Jumala sõna kuulavad" omandab, aga
selle salmi teist poolt äraunustab. Ka võib
seal käimine "ühingu vagaduseks" saada mis
isikliku läbielamist Jumalaga surmab ja
voolust ennast kaasa vedada laseb ja siis
kui koppaga ühinguist peab eemale jääma,
siis oma Jumala pikkamisi kaotab. Hehaväsi-
mus. Mõrpa teenistusest ära väsinud jääb
Mõrpa ismelt unesse. Ette määratud tunnid,
ettekavatselud sisuga, loovad vahest kaasa,
et hing selle kohaselt kaasa tunda ei võt
Ka seal tundis kuis määratud on et hinged
peavad laulma ja mõni tunneb ehk end kolu-
tatud selleks olema, siis võib seda kõige
pühamad paljaks sõnade tegemiseks ja
seega valeks teha. Kõsimustega piibli ja uu-

lode seletused, äratavad ja peamõtetemist ja
vabastavad liikmeid mõheta pealt kuulamistest,
nii et nad mitte ainult linnu pojad ei oleks, kes
endid sööta basevad. Kuulda on et neid
liikmeid palju ei sallita, kes arvustavad. Mul näitab
kui peakõige silmad lahti hoidma tahjude ära-
tundmiseks. Mida avalikumalt meie Jumala ette
kummardame, ja Talle kõik omael puudused
päägime - küll Tema võtab need kõpraldada
ja pöönyalt võime tööd tehes edasi püttata

-Z-

SISU

Voile oma eesmärgi eest	1hk 3
Alice Sumla	
On sul rahu	5
Rakles.V.	
Sügavuses peitub elujõud	7
D.	
Töö Õnnistegijate	9
Päev Jeesusega Rannamõisas	10
Raklese Voldemar	
Valgus	16
Joh. Reinvaldt	
Missugused hädaohud vapitsevad C. E. lai ja kuidas neile vastu astuda?	19
Z	

Kaaneilustus v. R.-V. poolt, niisama ka
esimene lüüge „Kaklal“, teine „Umbrohu
rülvaja“ v. S.-P poolt.

T-S. Risti C. E. ~
kirjandus ja ...
kunsti toimikonna ~
väljaanne. 1920